Republika Hrvatska
Trgovački sud u Splitu
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: Povrv-20/2026-22

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Splitu, po sutkinji Rajani Buljan, u pravnoj stvari tužitelja VOJTEK OPREMA d.o.o., Beli Manastir, Jozsefa Antala 9a, OIB: 82877321185, zastupanog po punomoćnici Mileni Prakatur Ignjić, odvjetnici u Belom Manastiru, protiv tuženika ADRIA PLUS d.o.o., Makarska, I.G. Kovačića bb, OIB: 82811653106, zastupanog po punomoćnici Ivani Knezović, odvjetnici u Makarskoj, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 25. rujna 2026. u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja Tomislava Jonića, odvjetnika u Splitu i zamjenice punomoćnika tuženika Anamarije Bokan, odvjetnice u Splitu, na ročištu za objavu presude 17. studenog 2026.

p r e s u d i o j e

I Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Ante Pejkovića iz Makarske, poslovni broj Ovrv-352/2015 od 23. studenog 2015. u dijelu kojim je naloženo tuženiku ADRIA PLUS d.o.o. isplatiti tužitelju VOJTEK OPREMA d.o.o. iznos od 19.036,70 EUR-a, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku na taj iznos od 20. svibnja 2015. pa do isplate, po stopi koja se do 31. srpnja 2015. određuje za svako polugodište u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećano za osam postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. pa do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, kao i u dijelu kojim je tuženiku naloženo da tužitelju naknadi trošak ovršnog postupka u iznosu od 632,81 EUR-a, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku na taj iznos od 23. studenog 2015. pa do isplate, po stopi koja se do 31. prosinca 2022. određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima

izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 (petnaest) dana, dok se za više zatraženu stopu (preko tri postotna poena) koja teče na dosuđeni trošak ovršnog postupka zahtjev tužitelja odbija kao neosnovan.

II Nalaže se tuženiku ADRIA PLUS d.o.o. da tužitelju VOJTEK OPREMA d.o.o. naknadi trošak postupka u iznosu od 7.100,00 EUR-a, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku na taj iznos od 17. studenog 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 (petnaest) dana.

III Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadu više zatraženih troškova postupka u iznosu od 2.778,56 EUR-a, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku na taj iznos od 17. studenog 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

Obrazloženje

1. Tužitelj (ranije ovrhovoditelj) je 12. studenog 2015. javnom bilježniku Anti Pejkoviću iz Makarske podnio prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave, računa broj Rn-122/1/1 od 20. svibnja 2015., radi naplate novčane tražbine ovrhovoditelja u iznosu od 143.432,00 kuna, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama te je predložio odrediti ovrhu općenito na imovini ovršenika radi naplate predmetne tražbine.

2. Rješenjem o ovrsi javnog bilježnika Ante Pejkovića iz Makarske, poslovni broj Ovrv-352/2015 od 23. studenog 2015. određena je ovrha općenito na imovini ovršenika te je ovršeniku naloženo da ovrhovoditelju naknadi trošak ovršnog postupka u iznosu od 4.767,90 kuna.

3. Ovršenik (sada tuženik) je protiv rješenja o ovrsi izjavio prigovor u kojem je osporio rješenje o ovrsi u cijelosti. Iz prigovora ovršenika u bitnom proizlazi da isti ne osporava da su ovrhovoditelj i ovršenik bili u poslovnom odnosu, kao ni to da se radilo o isporuci opreme za kamp u Italiji, Bella Italia, Peschiera del Garda i za kamp Materada u Poreču. Međutim, ovršenik ističe da terase za mobilne kućice koje su bile predmet isporuke nisu isporučene ispravno, odnosno da su isporučene s greškom.

Stoga, ovršenik navodi da je morao o vlastitom trošku izvršiti popravak terasa. U prilog svojih tvrdnji ovršenik je dostavio račun broj 2025-13 od 22. svibnja 2015.

4. Ovršenik je predložio da sud stavi izvan snage rješenje o ovrsi u dijelu kojim je određena ovrha te da nastavi postupak kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

5. Ovaj sud je rješenjem poslovni broj Povrv-1816/2015-2 od 4. travnja 2016. stavio izvan snage rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Ante Pejkovića iz Makarske, poslovni broj Ovrv-352/2015 od 23. studenog 2015. u dijelu kojim je određena ovrha i ukinuo provedene radnje te je odlučio da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

6. Tužitelj se podneskom od 1. srpnja 2016. očitovao na navode tuženika iz prigovora protiv rješenja o ovrsi (sada odgovora na tužbu) te je naveo kako je točno da su tužitelj i tuženik bili u poslovnom odnosu vezano za prodaju robe iz prodajnog asortimana tužitelja, kao i da je tuženik naručivao robu za tržište Italije i Poreča. Nadalje, tužitelj navodi kako se iznos kojeg tužitelj potražuje u ovom postupku odnosi na narudžbu terasa za Poreč, sukladno ponudi tužitelja broj 130/15 od 11. ožujka 2015. Naime, iz te ponude da proizlazi kako je tuženik naručio 50 komada konstrukcija za terase u ukupnom iznosu od 775.000,00 kuna. Predmetna roba da je ugovorena kao franco Beli Manastir, dakle, bez prijevoza. Iz utuženog računa proizlazi da je tužitelj ispostavio račun za 40 komada terasa i uračunao prijevoz u iznosu od 3.500,00 kuna, a što sveukupno iznosi 779.375,00 kuna.

7. Nadalje, tužitelj navodi kako je ostalih 10 komada terasa fakturirano i isporučeno po računima broj 90/1/1 od 21. travnja 2015. i računu broj 100/1/1 od 27. travnja 2015., kao i da su predmetni računi plaćeni u cijelosti.

8. Tužitelj navodi kako je tuženik po predmetnoj ponudi bio dužan uplatiti tužitelju avans prilikom narudžbe u iznosu od 60%, međutim, tuženik da je uplatio samo 106.250,00 kuna dana 31. ožujka 2015. Nadalje, tužitelj navodi kako je tuženik sukcesivno plaćao navedeni račun te da je 23. travnja 2015. uplatio 24.068,00 kuna, 5. lipnja 2015. da je uplatio 100.000,00 kuna, 9. lipnja 2015. da je uplatio 300.000,00 kuna, 27. srpnja 2015. da je uplatio 30.000,00 kuna, 14. kolovoza 2015. da je uplatio 50.000,00 kuna, a 7. rujna 2015. 30.000,00 kuna.

9. Nadalje, tužitelj navodi kako tuženik u prigovoru protiv rješenja o ovrsi navodi kako je isporučena roba s greškom, međutim, tuženik da nikada nije pisanim putem obavijestio tužitelja o tome da je isporučena roba s nedostatcima.

10. Stoga, tužitelj predlaže da sud nakon provedenog postupka naloži tuženiku da tužitelju isplati utuženi iznos.

11. Tužitelj je predložio da sud u dokazne svrhe pregleda i pročita isprave i dokumentaciju koja je sadržana u spisu, da od Porezne uprave zatraži podatak o tome je li tuženik po utuženom računu iskoristio pravo na odbitak pretporeza te da provede dokaz financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem, kao i da po potrebi izvede dokaz saslušanjem svjedoka, ne navodeći kojih niti na koje okolnosti predlaže izvesti taj dokaz.

12. Tuženik je tijekom postupka tvrdio kako nije sporno da tuženik dio računa kojeg mu je ispostavio tužitelj nije platio, kao ni to da je tuženik po tom računu iskoristio pravo na odbitak pretporeza. Međutim, tuženik je tvrdio kako mu je tužitelj isporučio robu koja je imala materijalne nedostatke. Naime, tuženik je tvrdio da se na metalnoj konstrukciji počela pojavljivati hrđa. Stoga, tuženik da je u više navrata kontaktirao tužitelja kako bi riješili taj problem.

13. Tužitelj je na pripremnom ročištu koje je održano 30. rujna 2016. povukao dokazne prijedloge te je predložio zaključenje raspravljanja i prihvaćanje tužbenog zahtjeva iz razloga što je tuženik iskoristio pravo na odbitak pretporeza.

14. Ovaj sud je 13. srpnja 2017. donio presudu poslovni broj Povrv-1816/2015 kojom je održao na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Ante Pejkovića iz Makarske i naložio tuženiku da tužitelju isplati iznos od 143.432,00 kuna, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama.

15. Tuženik je protiv te presude izjavio žalbu te je povodom izjavljene žalbe Visoki trgovački sud Republike Hrvatske rješenjem poslovni broj Pž-5655/2017-3 od 11. veljače 2019. ukinuo prvostupanjsku presudu i vratio predmet ovom sudu na ponovno suđenje. Iz obrazloženja drugostupanjske odluke proizlazi da je skriveni nedostatak bio poznat tužitelju kao prodavatelju te da tuženik kao kupac nije izgubio pravo pozvati se na taj nedostatak čak i u slučaju da nije ispunio svoju obvezu da u propisanom roku obavijesti prodavatelja o postojanju nedostatka. Stoga, drugostupanjski sud navodi kako je u ponovljenom postupku potrebno otkloniti nedostatke na koje je ukazao drugostupanjski sud i provesti dokaz vještačenjem radi utvrđenja postojanja skrivenih nedostataka na isporučenoj robi i sniženja cijene te nakon njihove ocjene donijeti pravilnu i zakonitu odluku.

16. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 19.036,70 EUR-a / 143.432,00 kuna, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama, s osnove neplaćene kupoprodajne cijene za isporučenih 50 komada metalnih konstrukcija za terase mobilnih kuća u kampovima, a koji iznos je tužitelj fakturirao tuženiku računom broj 122/1/1 od 4. svibnja 2015. u ukupnom iznosu od 779.375,00 kuna, a koji račun je djelomično plaćen, dok je iznos od 19.036,70 EUR-a / 143.432,00 kuna ostao nepodmiren.

17. U dokazne svrhe ovaj sud je pregledao i pročitao isprave i dokumentaciju sadržanu u spisu i to: račun br. 122/1/1 od 4. svibnja 2015., karticu partnera (list 5-6 spisa), račun br. 2015-13 od 22. 05.2015.g. (list 11 spisa), Račun br. 90/1/1 od 21. travnja 2015., račun br. 009/1/1 od 17. travnja 2015., otpremnicu br.7-8 od 16. travnja 2015., račun 100/1/1 od 27. travnja 2015., otpremnicu br. 85 od 20. travnja 2015., ponudu od 11. ožujka 2015., otpremnicu br. 95 od 22. travnja 2015., otpremnicu br. 99. od 24. svibnja 2015., otpremnicu br. 28. travnja 2015.g. od 28.04.2015.g., otpremnicu br. 104 od 3. svibnja 2015., e-mail od 19. ožujka 2015. (list 49 spisa), Katalog proizvoda tužitelja (list 54-85 spisa), e mail korespondenciju s fotografijama (list 145, 146, 147, 148, 149, 150 i 151 spisa), ponudu br.130/15 od 11. ožujka 2015. (list 152 spisa), ponudu br.45/15 od 9. veljače 2015. (list 153 spisa), ponudu br.562/14 od 9. prosinca 2014. (list 154 spisa), ponudu br.485/14 od 22. listopada 2014. (list 155

spisa), proveo je dokaz saslušanjem zastupnika po zakonu stranaka te je proveo dokaz vještačenjem po stalnom sudskom vještaku Anđelku Medvidoviću.

18. Tužbeni zahtjev je osnovan.

19. Među strankama tijekom postupka nije bilo sporno da su tužitelj i tuženik sklopili ugovor o kupoprodaji na temelju kojeg ugovora se tužitelj, po nacrtu tuženika, obvezao tuženiku isporučiti metalne konstrukcije za terase mobilnih kućica u Poreču.

20. Nadalje, među strankama nije bilo sporno ni to da se tužitelj na temelju tog ugovora obvezao tuženiku isporučiti 50 metalnih konstrukcija za terase, kao ni to da je 10 metalnih konstrukcija fakturirano odvojeno od preostalih 40 metalnih konstrukcija.

21. Među strankama nije bilo sporno ni to da je tužitelj tuženiku ispostavio račun broj 122/1/1 od 4. svibnja 2015., koji je dospio na naplatu 19. svibnja 2015., za 40 metalnih konstrukcija za terase, u ukupnom iznosu od 779.375,00 kuna.

22. Nadalje, među strankama nije bilo sporno ni to da je tužitelj tuženiku isporučio metalne konstrukcije, kao ni to da je tuženik zaprimio predmetni račun.

23. Među strankama nije bilo sporno ni to da je tuženik po tom računu vršio određene uplate, kao ni to da je iznos od 19.036,70 EUR-a / 143.432,00 kune ostao nepodmiren.

24. Nije sporno da tužitelj u ovom postupku od tuženika potražuje plaćanje tog iznosa.

25. Među strankama nije bilo sporno ni to da tuženik tvrdi kako su isporučene metalne konstrukcije imale nedostatke pa da zbog toga tuženik ostvaruje pravo na sniženje kupoprodajne cijene.

26. Stoga, kao sporno u ovom postupku trebalo je utvrditi jesu li isporučene metalne konstrukcije imale nedostatke, jesu li predmetni nedostatci tužitelju bili poznati, kao i postoji li razlika u cijeni između isporučenih konstrukcija i onih konstrukcija bez nedostataka.

27. Člankom 410. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022., 156/2022., 155/2023. – dalje: ZOO) propisano je da je kupac koji je pravodobno i uredno obavijestio prodavatelja o nedostatku ovlašten:

1) zahtijevati od prodavatelja uklanjanje nedostatka,
2) zahtijevati od prodavatelja predaju druge stvari bez nedostatka,
3) zahtijevati razmjerno sniženje cijene,
4) izjaviti da raskida ugovor.

28. Člankom 422. stavak 1. ZOO-a propisano je da se prava kupca koji je pravodobno obavijestio prodavatelja o postojanju nedostatka gase nakon isteka dvije godine, računajući od dana odašiljanja obavijesti prodavatelju, osim ako je prodavateljevom prijevarom kupac bio spriječen da ih ostvaruje. Iz stavka 2. istog članka proizlazi kako kupac koji je pravodobno obavijestio prodavatelja o postojanju

nedostataka može nakon proteka ovoga roka, ako još nije isplatio cijenu, zahtijevati da se cijena snizi ili da mu se naknadi šteta, kao prigovor protiv prodavateljeva zahtjeva da mu se isplati cijena.

29. Kupac ne gubi pravo da se pozove na neki nedostatak i kad nije ispunio svoju obvezu da stvar pregleda bez odgađanja, ili obvezu da u određenom roku obavijesti prodavatelja o postojanju nedostatka, a i kad se nedostatak pokazao tek nakon proteka dvije godine odnosno kod trgovačkih ugovora šest mjeseci od predaje stvari, ako je taj nedostatak bio poznat prodavatelju ili mu nije mogao ostati nepoznat (članak 407. ZOO-a).

30. S obzirom na to da je tuženik tijekom postupka isticao kako se radilo o nedostatku koji je bio poznat tužitelju kao prodavatelju, najprije je trebalo utvrditi radi li se o nedostatku koji je bio poznat prodavatelju.

31. Zastupnik po zakonu tužitelja Damir Vojtek je u svom iskazu u bitnom naveo kako se tuženik obratio tužitelju sa zahtjevom za izradu metalne konstrukcije za terase mobilnih kućica. Tužitelj da je te metalne konstrukcije trebao izraditi prema nacrtu i projektu tuženika, a što je tužitelj i napravio. Isti je naveo kako je tužitelj tuženiku odradio prvih dvadeset kuća u Italiji, a druga ponuda da se odnosila na 50 komada za mobilne kuće u Poreču. S obzirom na to da je bilo nemoguće u tako kratkom roku izraditi metalnu konstrukciju, zastupnik po zakonu tuženika da je o tome obaviješten e-mailom. Isti navodi kako je unatoč tome dogovoreno da se ide maksimalno brzo koliko se može te da je dogovoreno kako će tuženik platiti 60% iznosa avansno, a preostali iznos da će platiti nakon izdavanja računa. Međutim, iako je tuženik uplatio minimalni avans, tužitelj da je prihvatio odraditi predmetni posao jer je to tuženiku bilo žurno. Nakon isporuke predmetne konstrukcije tužitelj da je tuženiku ispostavio račun kojeg tuženik nije podmirio. Isti je naveo kako je tužitelj odrađivao samo metalne konstrukcije, dok je transport i postavljanje odradio tuženik, kao i da tuženik nikada nije imao primjedbe na dio posla kojeg je odradio tužitelj. Isti je naveo i kako je tuženik nakon isporuke vršio djelomične uplate te da isti nije imao nikakve primjedbe na zaprimljenu robu.

32. Zastupnik po zakonu tuženika Mile Gugić je u svom iskazu naveo kako je tuženik ponudio tužitelju izradu metalnih konstrukcija na temelju idejnog rješenja tuženika. Posao da je ponuđen tužitelju zbog teške poslovne situacije tužitelja i da je ponuda glasila na 1.500.000,00 kuna te da se radilo o iznosu koji je trebalo odraditi na godišnjoj razini. Isti navodi kako je tuženik u kolovozu 2014. naručio od tužitelja izradu uzorka terasa kako bi se tužitelj mogao kvalitetno pripremiti za posao. Krajem kolovoza 2014. tuženik da je na temelju ponude tužitelja istom uplatio 26.407,50 kuna te da se radilo o dva tipa izrade uzorka. Isti je u svom iskazu naveo kako je isporuka izvršena krajem svibnja 2015. te da je tuženik poslije sezone, u listopadu 2015., dobio prigovor iz kampa Materada u Poreču vezano za pojavu hrđe na metalnim konstrukcijama. Isti je naveo kako je o tome pisanim putem obaviješten tužitelj i da mu je dano obećanje kako će buduća isporuka biti u skladu s dogovorom. Isti je u svom iskazu naveo i kako su se nedostatci pojavili nakon sezone, u prosincu 2015., kao i da isti nikada od tužitelja nije tražio da robu isporuči u roku nauštrb kvalitete samih cijevi i pravilima struke.

33. Iz iskaza zastupnika po zakonu stranaka i dopisa tužitelja od 19. ožujka 2015. upućenog tuženiku elektroničkom poštom jasno proizlazi da su stranke, pored plastificiranja naručenih metalnih konstrukcija, ugovorile i toplo cinčanje.

34. Naime, tužitelj je tijekom postupka tvrdio da je tuženik zahtijevao od tužitelja da maksimalno skrati rok isporuke u odnosu na rok koji je već bio naveden u tužiteljevoj ponudi broj 130/15 od 11. ožujka 2015. te da je u tom smislu tuženik dao pristanak tužitelj da se izvrši hladno cinčanje naručene robe s obzirom na to da se navedeni skraćeni rok isporuke, pod uvjetom toplog cinčanja robe u naručenoj količini, ne bi mogao održati. Pritom se tužitelj pozvao na članak 402. stavak 1. ZOO-a kojim je propisano da prodavatelj ne odgovara za nedostatke ako su u trenutku sklapanja ugovora bili poznati kupcu ili mu nisu mogli ostati nepoznati.

35. S druge pak strane, tuženikov zastupnik po zakonu je tvrdio da tuženik nikada nije inzistirao da mu tužitelj isporuči robu u određenom roku, nauštrb kvalitete cijevi i pravila struke.

36. Po ocjeni ovog suda, posebno kada se uzmu u obzir iskazi zastupnika po zakonu stranaka i sadržaj dopisa tužitelja od 19. ožujka 2015. koji je upućen tuženiku elektroničkom poštom, ne može se izvesti zaključak o tome da su stranke u nastojanju da tužitelj što brže isporuči tuženiku naručenu robu, ugovorile hladno cinčanje, kako je to tijekom postupka tvrdio tužitelj.

37. Naprotiv, iz izvedenih dokaza proizlazi zaključak da je skriveni nedostatak bio poznat tužitelju kao prodavatelju te da tuženik kao kupac iz tog razloga, sukladno članku 407. ZOO-a, nije izgubio pravo pozvati se na taj nedostatak, čak i u slučaju da nije ispunio svoju obvezu da u propisanom roku obavijesti prodavatelja o postojanju nedostatka.

38. Prema članku 420. ZOO-a cijena se snižava prema odnosu između vrijednosti bez nedostatka i vrijednosti stvari s nedostatkom, u vrijeme sklapanja ugovora.

39. Stoga, kako je tuženik tijekom postupka isticao prigovor sniženja prodajne cijene u smislu članka 422. stavak 2. ZOO-a, ovaj sud je proveo dokaz vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za metalurgiju Anđelku Medvidoviću kako bi utvrdio jesu li postojali skriveni nedostatci na isporučenoj robi, kao i postoji li razlika između vrijednosti robe bez nedostatka i vrijednosti stvari s nedostatkom u konkretnom slučaju.

40. Iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka za metalurgiju Anđelka Medvidovića proizlazi kao vrijednost isporučene robe u potpunosti odgovara ugovorenoj cijeni, kao i da su metalne konstrukcije isporučene sukladno dogovorenoj cijeni koja je bila određena zahtjevom tuženika za što nižom cijenom. Isti je naveo kako u strojarstvu i bravarskoj djelatnosti postoji izravna korelacija između antikorozivne zaštite i cijene koštanja te da je to definirano normom ISO 12944. Isti je naveo kako po njegovom mišljenju ne postoji osnova za umanjenje vrijednosti isporučene robe jer je tuženik dobio upravo onaj standard zaštite kojeg je (svjesno ili propustom pri definiranju specifikacija) platio. Po mišljenju sudskog vještaka, prigovor tuženika na nedostatke konstrukcije (koroziju) nije utemeljen na tehničkim propustima tužitelja u

izradi nego na odabiru tehnologije zaštite koja nije bila adekvatna za uvjete visokog saliniteta u kojima su konstrukcije montirane. Očitujući se na prigovor tuženika, sudski vještak je na ročištu koje je održano 25. rujna 2026. usmeno iznio svoj nalaz i mišljenje te je u bitnom naveo kako ne postoji nikakva razlika u vrijednosti robe s nedostatkom u odnosu na robu bez nedostatka jer nije utvrđen nedostatak.

41. Ovaj sud nalaz i mišljenje sudskog vještaka Anđelka Medvidovića prihvaća kao pravilnog u dijelu u kojem je isti naveo da ne postoji razlika u cijeni između ugovorene cijene metalnih konstrukcija i metalnih konstrukcija koje su isporučene tuženiku jer se ne radi o tehničkim propustima tužitelja u izradi nego na odabiru tehnologije zaštite od strane tuženika koji nisu adekvatni uvjetima visokog saliniteta u kojima su konstrukcije montirane.

42. Stoga, kako nije utvrđeno postojanje razlike u cijeni između isporučenih konstrukcija i konstrukcija koje je tuženik naručio od tužitelja, tuženik ne ostvaruje pravo na sniženje cijene te je dužan tužitelju platiti razliku kupoprodajne cijene po računu broj 122/1/1 od 4. svibnja 2015. u iznosu od 19.036,70 EUR-a / 143.432,00 kuna, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 20. svibnja 2015. pa do isplate.

43. Tuženik je pao u zakašnjenje jer nije ispunio obvezu u roku određenom za ispunjenje sukladno članku 183. stavak 1. ZOO-a. Naime, sukladno odredbi 29. stavak 1. ZOO-a dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, pored glavnice, i zatezne kamate. Visina kamatne stope određena je sukladno odredbi članka 29. stavak 2. ZOO-a.

44. Kako je ovaj postupak nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga, sud je sukladno odredbi članka 451. stavak 3. ZPP-a održao na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Ante Pejkovića iz Makarske, poslovni broj Ovrv-352/2015 od 23. studenog 2015. u dijelu kojim je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 19.036,69 EUR-a, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama, sve na način kako je to pobliže navedeno u izreci ove presude.

45. Nadalje, platni nalog sadržan u ranije citiranom rješenju o ovrsi je valjalo održati na snazi i u dijelu kojim se tuženiku nalaže platiti tužitelju trošak ovršnog postupka u iznosu od 632,80 EUR-a. Predmetni trošak se odnosi na trošak sastavljanja prijedloga za ovrhu u iznosu od 331,80 EUR-a te trošak nagrade i naknade javnog bilježnika, sukladno Pravilniku o naknadi i nagradi javnih bilježnika u ovršnom postupku u iznosu od 301,00 EUR-a. Dakle, tužitelju osnovano pripada trošak ovršnog postupka u iznosu od 632,80 EUR-a.

46. Tužitelju je na taj iznos valjalo priznati i zakonsku zateznu kamatu po stopi određenoj člankom 29. stavak 2. ZOO-a koja na taj iznos teče od donošenja rješenja o ovrsi (23. studenog 2015.) pa do isplate, a koja se određuje za ostale odnose.

47. Slijedom navedenog, odlučeno je kao pod točkom I. izreke ove presude.

48. Tužitelj je postavio zahtjev za naknadu troškova.

49. Kako je tužitelj u cijelosti uspio sa tužbenim zahtjevom, odluka o troškovima postupka donesena je sukladno odredbi članka 154. stavak 1. ZPP-a kojom je propisano da je stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna protivnoj stranci i njezinu umješaču nadoknaditi troškove izazvane vođenjem postupka, u svezi s odredbama članaka 164. stavak 1. ZPP-a i 155. stavak 1. ZPP-a.

50. Odredbom članka 164. stavak 1. ZPP-a propisano je da o naknadi troškova odlučuje sud na određen zahtjev stranke, bez raspravljanja, dok iz stavka 2. istog članka proizlazi da je stranka dužna u zahtjevu određeno navesti troškove za koje traži naknadu.

51. Odredbom članka 155. stavak 1. ZPP-a propisano je da će sud prilikom odlučivanja o troškovima postupka stranci odrediti naknadu samo onih troškova koji su bili potrebni za vođenje parnice. O tome koji su troškovi bili potrebni te o visini troškova odlučuje sud ocjenjujući brižljivo sve okolnosti, osobito vodeći računa o pravilima ovoga Zakona koja za pripremanje glavne rasprave određuju upućivanje podnesaka i jedno pripremno ročište te jedno ročište za glavnu raspravu.

52. Po ocjeni ovog suda, uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora, tužitelju osnovano pripada trošak sastavljanja podnesaka od 1. srpnja 2016., 31. siječnja 2017., 12. svibnja 2017., 4. veljače 2021., 19. ožujka 2021., 1. ožujka 2022., 31. ožujka 2026. i 17. rujna 2026. u visini od po 250 bodova (Tbr. 8.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/2023. – dalje: Tarifa), po 250 bodova za zastupanje na ročištima koja su održana 30. rujna 2016., 23. studenog 2016., 19. studenog 2019., 21. svibnja 2021., 9. travnja 2026., 25. rujna 2026. (Tbr. 9.1. Tarife) te 50 bodova za zastupanje na ročište koje je održano 4. srpnja 2016. (Tbr. 9.5. Tarife). Dakle, tužitelju osnovano pripada 3.550 bodova. Kako vrijednost boda iznosi 2,00 eura, tužitelju osnovano pripada 7.100,00 EUR-a.

53. Sukladno članku 151. stavak 3. ZPP-a tužitelju je na dosuđeni trošak postupka priznata i zakonska zatezna kamata koja teče na taj iznos od presuđenja pa do isplate, po stopi koja je člankom 29. stavak 2. ZOO-a određena za ostale odnose.

54. Zahtjev tužitelja za naknadu više zatraženih troškova postupka u iznosu od 2.778,56 EUR-a, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama je odbijen kao neosnovan.

55. Tužitelju nije priznat trošak sastavljanja podneska od 26. rujna 2016. jer je tužitelj navode iz tog podneska mogao iznijeti na ročištu koje je održano 30. rujna 2016., kao ni trošak sastavljanja odgovora na žalbu jer se ne radi o trošku koji je bio potreban za vođenje ovog postupku. Osim toga, tužitelju nije priznat ni trošak sudske pristojbe za odgovor na žalbu. Taj trošak također ne predstavlja trošak koji je bio potreban za vođenje ovog postupka te je istog dužan snositi sam tužitelj.

56. Tužitelju nije priznat ni trošak cestarine i goriva. Naime, po ocjeni ovog suda ne radi se o troškovima koji su bili nužni za vođenje postupka (članak 155. stavak 1. ZPP-a), jer je tužitelj mogao angažirati i odvjetnika koji ima sjedište na području Splita. Prema tome, punomoćnik tužitelja naknadu tih troškova može tražiti od stranke koja mu je izdala punomoć za zastupanje u ovom postupku, a ne od protivne strane jer je

protivna strana dužna naknaditi samo one troškove koji su bili nužni za vođenje postupka.

57. Slijedom navedenog, odlučeno je kao pod točkama II. i III. izreke ove presude.

58. Novčani iznosi koji su u izreci navedeni kunama su konvertirani u euro sukladno Zakonu o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj ("Narodne novine" broj 57/2022. i 88/2022.) te je prilikom konverzije korišten fiksni tečaj 7,53450.

U Splitu 17. studenog 2026.

Sutkinja
Rajana Buljan

Dokument je elektronički potpisan:
RAJANA BULJAN
Vrijeme potpisivanja:
17-11-2026
10:36:38

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU
2.5.4.97=#130D485233303834323237393236
L=SPLIT
S=BULJAN
G=RAJANA
CN=RAJANA BULJAN

Uputa o pravnom lijeku:
Protiv ove presude stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka pisanog otpravka presude. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Dostaviti:
- tužitelju po punomoćnici Mileni Prakatur Ignjić, odvjetnici u Belom Manastiru
- tuženiku po punomoćnici Ivani Knezović, odvjetnici u Makarskoj
- u spis

Broj zapisa: **9-30890-4162b**

Kontrolni broj: **014eb-13f7e-ea540**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=RAJANA BULJAN, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.